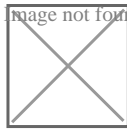

Ένα πάσχαλινό έθιμο στα Καυσοκαλύβια

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

..Απλότης και αγάπη χαρακτή-ριζαν τα Καυσοκαλύβια. Επάνω σ' αυτή στηριζόταν κι ένα ωραίο τους πασχαλινό έθιμο: Κάθε Πάσχα οι πατέρες εσχημάτιζαν ομάδες και περιήρχοντο τις καλύβες, για να χαιρετήσουν, να αλληλοευχηθούν και να ανταλλάξουν το «Χριστός Ανέστη».

Έτσι κι εκείνο το Πάσχα, από το ησυχαστήριο των διδασκάλων μου, έβλεπα τους πατέρες καθ' ομάδας, σαν τα παιδάκια πού λένε τα κάλα-ντα, να πηγαίνουν από καλύβα σε καλύβα και να ψάλλουν όλοι μαζί το «Χριστός Ανέστη», το «Ό άγγελος έβόα» και άλλους πασχαλινούς ύμνους μ'ένα πηγαίο ενθουσιαστι-κό παλμό. Μερικές μάλιστα ομάδες συνέ-πεσε να συναντηθούν στην καλύβη του γέροντα Μιχαήλ, του καλοκά-γαθου εκείνου νησιώτη μοναχού με την πλούσια καλωσύνη. Μετά τα συνήθη αναστάσιμα τροπάρια, κάθησαν όλοι για κέρασμα έξω στην αυλή της καλύβης. Από το ησυχασ-τήριο μας φαίνονταν πολύ καθα-ρά. Ήσαν καθισμένοι

σε ξύλινα πα-γκάκια. Επάνω στο υπαίθριο τρα-πέζι είχαν παρατεθεί πασχαλινά κόκκινα αυγά, τυρί, κρασί...

Όταν πλέον διετράνωσαν την χαρά και τη νικητήρια ιαχή της πί-στεως, το «Χριστός Ανέστη», και με τα επίγεια αγαθά, πήραν στα χέ-ρια τους μουσικά βιβλία κι έψαλαν με άφθαστη χάρη. Θα τους ζήλευαν και οι άγγελοι ακόμη στον ουρανό! Οι φωνές τους αγνές, χαρμόσυνες, πανηγυρικές, στο αυθόρμητο πα-ραλήρημα της Αναστάσεως, αντι-λαλούσαν στην χαράδρα, κατέβαι-ναν στην γαλανή θάλασσα, υψώνο-νταν επάνω κι από τον Άθω ως τ' αστέρια του ουρανού...

(Πηγή: Αρχιμ. Χερουβείμ, «Νοσταλγικές αναμνήσεις από το περιβόλι της Παναγία», εκδόσεις Ι.Μ. Παρακλήτου).